

A huiusmodi etiam gingivarum putredo, cum scabro dentium detrimento tritus, uisus obtusio, sed passioni genus philonij in problematicis non daturus nos iterum pollicemur: Interposito enim tempore digestionis rapiuntur accepta, atque repletis uisus, quos Graeci poros appellant, obtunditur appetitus. Erit praeterea curandum, tempore quo cibamus ea ministrare quae parum nutriant, sed quanta uideant appetentiam obtundant, ut sunt olera quae non relaxent, ne uomitum moueant, sed constringant potius: Sic enim sui quantitate famem sentiunt, atque uirtutem propria digestionem non grauando perficiunt. Bibere autem non prius quam solidus sumitur cibus, hijs qui fame urgentur utilissimum iudicamus: Siquidem potu impleti minus solidos appetunt cibos: phagedaenicis uero hoc conuenire negamus: humectatus etenim stomachus in uomitum facile prouocatur, & liquefactus atque supernatans cibus facilius nauisam prouocat aegrotanti. Erit igitur sensim uomitus differendus, atque eius consuetudo mutanda, ut interpositis diebus parum demus aliquando cibum, & appositione cucurbitarum eius adiuuemus descensum, qui solitis suis insertus teneatur. Alia uero uomitum permittamus, ac deinde paucis interpositis diebus prohibeamus, uel iterum adhibeamus, sed in adiutorij uicem, hoc est ex radicibus: Tum etiam ex helleboro, quo regulae curationis adiutoria localia concurrant recorporatiua uirtute medentia, & partes ad fortitudinem naturalem ducant: Quorum usu ex supradictis, atque in alijs passionibus ordinatis accipiendum ducimus.

DE IECOROSIS, QUOS GRAECI EPATICO
cos uocant, & lienosis, quos splenicos dicunt.
CAPVT IIII.

Iecorosi.
επατικοι.
Lienosi.
σπληνικοι, κηδ
σπληντικοι.

Traque passio à locis patientibus nomen accepit: Siquidem sit in iecore, uel in liene constituta, tumore scilicet effecta siue collectione, uel duritia atque saxitate, quam scirrhosin uocant. Sed de tumoribus libris febrium docuimus. De collectionibus uero, siue uomicis specialiter docemus. De duritia uero aut saxitate, quae cedente tumore efficiuntur, nunc prosequemur: Sequuntur enim quaedam communia iecorosis atque lienosis, quaedam specialiter propria, sed communia, grauedo, spirationis difficultas, & magis in itinere ambulationibus cliuosis. Tum piger motus, atque anhelatio, & sitis, & oris siccitas, coloris mutatio, pedum inflatio. Aliquando etiam febricula latens, & hydropisimi suffusio, cum continua cibi corruptione. Propria autem, uel specialia iecorosos haec sequentur, extans durities, siue scirrhis in dextera parte praecordiorum, schematerotundo costis ex aliqua parte subiecta, & propterea ueluti decisa. Ex alia uero parte circumscripta atque rotunditate terminata, color saepissime aëuginosus, siue arquati similis, quem Graeci icteron appellant, urina turbata, uelut sandarachae colore. Et accessione tempore dolor tendens usque ad dexterum iugulum, atque palam, & difficilis supra latus sinistrum iacendi copia: Siquidem adducantur dexterae partes suo pondere pedentes, & propterea grauedine, atque doloris punctione aegrotantes afficiant. Tum fellosa stercorum egestio. Lienosis uero extans duritia, atque saxea sub sinistra parte praecordiorum inuenitur schemate longo porrecta, & ueluti pectus in

σχιρρωσις

ιτερων